

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **V. Q. T.**, zastoupen Mgr. et Mgr. Markem Čechovským, Ph.D., advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 12. 2017, č. j. MV-133314-8/SO-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 12. 12. 2018, č. j. 30 A 16/2018 - 56,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Soud **v y z ý v á** žalobce, aby zaplatil do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí České republiky – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši **1.000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení a návrh na přiznání odkladného účinku

[1] Žalobce se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Plzni domáhal zrušení rozhodnutí ze dne 14. 12. 2017, kterým žalovaná rozhodla o zamítnutí odvolání pro opožděnost. Prvostupňovým rozhodnutím bylo žalobci zrušeno povolení k trvalému pobytu. Krajský soud žalobu zamítl.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) dne 21. 12. 2018 kasační stížnost a navrhl, aby jí soud přiznal odkladný účinek. Zároveň uvedl, že návrh odůvodní ve lhůtě 10 dnů.

[3] V dané lhůtě nebylo odůvodnění Nejvyššímu správnímu soudu doručeno. Dne 3. 1. 2019 zaslal Nejvyšší správní soud stěžovateli přípis obsahující informace o řízení s poučením o možnosti namítat podjatost rozhodujících soudců. Zároveň stěžovatele poučil, že v případě žádosti o přiznání odkladného účinku má povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy stěžovatel a v případě nedoplnění důvodů pro přiznání odkladného účinku se vystavuje nebezpečí zamítnutí návrhu.

[4] Dne 11. 1. 2019 stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku doplnil. V tomto doplnění stěžovatel uvedl, že v České republice žije od roku 1994 a za tu dobu si zde vybudoval pevné zázemí. Má zde silné citové vazby, žije ve společné domácnosti s družkou a dcerou, které

žijí v ČR na základě povolení k trvalému pobytu. Odloučení od družky a dcery a ztráta stálého kontaktu je pro stěžovatele nepředstavitelná a představovala by pro něj zcela radikální zásah do jeho života, stejně tak jako do života jeho družky a dcery. V České republice má stěžovatel i další sociální vazby.

[5] Dále stěžovatel uvádí, že se svou družkou začali na počátku roku společně podnikat. Na tržnici Svatý kříž u Chebu vlastní obchod, čímž si zajišťují náklady na své živobytí. V současné době stěžovatel v obchodě pouze drobně vypomáhá, jelikož právní mocí napadeného rozsudku pozbyl oprávnění podnikat (krajským soudem mu odkladný účinek jeho žalobě byl přiznán). Stěžovateli tak musí finančně vypomáhat jeho družka. Pokud by jeho kasační stížnosti nebyl odkladný účinek přiznán, představovalo by to pro oba zásadní komplikaci, jelikož družka stěžovatele není dlouhodobě schopná se o obchod starat sama pouze s drobnou výpomocí stěžovatele. V krajním případě by se tak stěžovatel a jeho družka museli obchodu zcela vzdát, čímž by bylo ohroženo obstarávání jejich základních životních potřeb.

[6] Stěžovatel dále odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, dle kterého skutečnost, že k bezprostřednímu opuštění území ČR může být stěžovatel donucen až v souvislosti s vyhoštěním, nemůže být důvodem k zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku.

[7] Stěžovatel by chtěl mít možnost být v bezprostředním kontaktu se svým právním zástupcem, osobně s ním komunikovat a udělovat mu pokyny. Nepřiznání odkladného účinku by bylo na újmu jeho základnímu právu na spravedlivý proces.

[8] Stěžovatel se zároveň domnívá, že přiznáním odkladného účinku jeho kasační stížnosti nebude způsobena újma žádné jiné osobě.

[9] K prokázání svých tvrzení stěžovatel doložil vyjádření své družky a dceřin rodný list.

[10] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřila.

II. Posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku

[11] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti byly splněny.

[12] Zdůrazňuje přitom, že je třeba mít na paměti mimořádnou povahu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského (resp. městského) soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[13] Podle tohoto ustanovení soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti podle § 107 odst. 1 s. ř. s.

[14] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako *dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení* před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozhodnutí (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 6 Azs 163/2015 - 38).

[15] V nyní projednávaném případě stěžovatel svou žádost zdůvodnil tak, že na území České republiky má silné citové vazby na svou družku, se kterou podniká, a dceru, a také požadavkem na využití svých práv účastníka řízení, které by v případě vycestování nemohl uplatnit, tedy práva na spravedlivý proces.

[16] Kasační soud proto přistoupil k poměřování újmy, která by mohla stěžovateli vzniknout nepřiznáním odkladného účinku, a újmy, která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by k odložení účinků jinak závazného rozhodnutí došlo. Zásah do práv stěžovatele by byl v případě nepřiznání odkladného účinku podstatný, protože existuje reálné nebezpečí, že by musel opustit území České republiky, na kterém má silné rodinné vazby, již předtím, než by Nejvyšší správní soud rozhodl o jeho kasační stížnosti. Nemohl by také náležitě chránit své zájmy díky nemožnosti vystupovat v řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení apod. (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100). Naproti tomu nelze z řízení před správním orgánem, soudem, ani z jiných okolností, dovodit, že by přiznání odkladného účinku mělo způsobit jakoukoliv újmu jiným osobám. V tomto poměřování proto lze dojít k závěru, že by újma hrozící stěžovateli v důsledku nepřiznání odkladného účinku byla nepoměrně větší, než možná újma hrozící jiným osobám v důsledku jeho přiznání. První kritérium přiznání odkladného účinku je proto splněno.

[17] Pokud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je nutné poměřit zájem stěžovatele na ochraně jeho výše uvedeného práva na rodinný život a procesních práv se zájmem společnosti na ochraně veřejné bezpečnosti a veřejného pořádku. Pro zamítnutí návrhu přitom nepostačuje pouze existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo zdát z doslovného výkladu ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. Toto ustanovení je třeba vykládat ústavně konformním způsobem, a proto je třeba za pomoci testu proporcionality poměřovat intenzitu hrozícího zásahu do základního práva svědčícího stěžovateli s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008 - 131, č. 1698/2008 Sb. NSS). Jak již bylo výše uvedeno, újma způsobená stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku by mohla být podstatná. Intenzita narušení zmíněného veřejného zájmu by naopak vzhledem k předběžné povaze přiznání odkladného účinku byla nízká nebo maximálně mírná s ohledem na skutečnost, že stěžovatel na území České republiky nepáchá trestnou činnost ani činnost nebezpečnou pro bezpečnost státu. Stěžovateli bylo zrušeno povolení k trvalému pobytu, neboť pobýval mimo území států Evropské unie nepřetržitě po dobu delší než 12 měsíců a tato nepřítomnost nebyla odůvodněna závažnými důvody. Tímto však stěžovatel neohrožuje stát ani nenarušuje veřejný pořádek do té míry, aby výše uvedené rozhodnutí nesneslo odkladu. Přiznání odkladného účinku by proto nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Tím je splněna druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[18] Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud stěžovateli vyhověl a jeho kasační stížnosti přiznal odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. Do rozhodnutí o kasační stížnosti se tak pozastavují účinky rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 12. 12. 2018, č. j. 30 A 16/2018 - 56, a rozhodnutí žalované ze dne 14. 12. 2017, č. j. MV-133314-8/SO-2017.

[19] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

[20] Vzhledem k tomu, že podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá poplatkové povinnosti podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, a stěžovatel nespadá mezi osoby osvobozené od povinnosti soudní poplatek hradit, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku č. II. tohoto rozhodnutí. Soudní poplatek ve výši 1.000 Kč je možno uhradit v kolcích vylepením na vyznačeném místě v příloze tohoto usnesení (po připojení svého podpisu jej stěžovatel zašle zpět Nejvyššímu správnímu soudu), případně v hotovosti na pokladně soudu anebo bezhotovostně převodem na účet Nejvyššího správního soudu č. **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1010546618**. Do poznámky pro příjemce uveďte jméno stěžovatele.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V případě placení kolkovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na tiskopis na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej označenému soudu. Kolkové známky neznehodnocujte.

V Brně dne 23. ledna 2019

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis .....

Místo pro nalepení kolkových známek: